

gu miesiąca od wejścia w życie niniejszego dekretu, że żąda przeprowadzenia postępowania.

Art. 12. W razie umorzenia postępowania na podstawie przepisów niniejszego dekretu, koszty postępowania ponosi:

- 1) w sprawach toczących się z urzędu — Skarb Państwa, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 587 lit. h) kodeksu postępowania karnego;
- 2) w sprawach z oskarżenia prywatnego — każda ze stron i Skarb Państwa, w granicach wydatków przez siebie wyłożonych; zaliczkę zwraca się w kwocie pozostałej po pokryciu kosztów postępowania.

Art. 13. 1. Przepisy niniejszego dekretu stosuje się do osób, które korzystały z ogólnego lub szczególnego aktu łaski tylko o tyle, o ile poprzedni akt łaski przyznawał osobom tym ulgi w mniejszym rozmiarze.

2. Przepisy niniejszego dekretu stosuje się odpowiednio do przestępstw, które zakwalifikowano według ustaw dawnych.

Art. 14. 1. Amnestię stosuje władza, przed którą toczy się postępowanie, albo władza zarządzająca wykonanie orzeczenia, jeżeli nie zastosowano jej już przy wydaniu orzeczenia.

2. W przypadku, określonym w art. 7 niniejszego dekretu, amnestię stosuje postanowie-

niem sąd pierwszej instancji właściwy według zasad ogólnych, jeżeli nie zastosowano jej przy wydaniu wyroku.

Art. 15. 1. Na postanowienia sądów co do stosowania niniejszej amnestii służy zażalenie do jednej bezpośrednio wyższej instancji.

2. Rozstrzyganie zarzutów i wątpliwości, powstałych w związku ze stosowaniem niniejszej amnestii przy wykonywaniu wyroków sądowych, odbywa się według art. 555 kodeksu postępowania karnego lub art. 488 kodeksu wojskowego postępowania karnego.

3. W postępowaniu przed władzami administracyjnymi przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, przy czym zażalenie rozstrzyga ostatecznie władza bezpośrednio przełożona nad władzą zarządzającą wykonanie orzeczenia.

Art. 16. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości i innym ministrom we właściwym im zakresie działania.

Art. 17. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

554

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 września 1939 r.

o wprowadzeniu postępowania doraźnego przed sądami powszechnymi w sprawach o niektóre przestępstwa.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1939 r. o stanie wojennym (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 366) zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się przed sądami powszechnymi na całym obszarze Państwa postępowanie doraźne, przewidziane w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 marca 1928 r. o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 315) oraz w art. 5 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1939 r. o stanie wojennym (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 366).

§ 2. Postępowaniu doraźnemu podlegają przestępstwa przewidziane:

- 1) w kodeksie karnym 1932 r. w art. 93 — 99, art. 100 § 1, art. 101 — 103, art. 104 § 1, art. 105 §§ 1 — 3, art. 106 — 109, art. 114, art. 125 § 1, art. 126, art. 154 § 2, art. 155 § 2, art. 163, w art. 164 lub

166, jeżeli zgromadzenie, zebranie lub związek ma na celu przestępstwo podlegające postępowaniu doraźnemu, w art. 167, art. 175 § 1, art. 215 § 1, art. 216 § 1, art. 217 § 1, art. 218, art. 219, art. 221, art. 222, w art. 223 lub 224, jeżeli czynu dokonano lub usiłowano dokonać przez uszkodzenie urządzeń, w art. 225 § 1, art. 258 — 260, w art. 257 lub 261, jeżeli sprawca był zaopatrzony w broń albo narzędzie przeznaczone do napaści lub obrony, w art. 263 § 3;

- 2) w art. 10 §§ 1 — 4, art. 12 §§ 1 — 2, art. 13, art. 14 § 2, art. 16 i 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o niektórych przestępstwach przeciwko bezpieczeństwu Państwa (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 851);

- 3) w art. 1, 2, 6, 8 i 9 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1938 r. o ochronie niektórych interesów Państwa (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 623);
- 4) w art. 173 ust. 3, art. 174 ust. 2, art. 175 ust. 4, art. 176 ust. 3 i 4 oraz w art. 177 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220);
- 5) w art. 38 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o komunikacjach w służbie obrony Państwa (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 195).

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, wchodzi zaś w życie w poszczególnych miejscowościach dnia następnego po podaniu go do powszechnej wiadomości, we właściwym mieście powiatowym, bez względu na to, kiedy nastąpiło obwieszczenie o wprowadzeniu postępowania doraźnego w poszczególnych miejscowościach należących do danego powiatu.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Spraw Wewnętrznych:

Stawoj Składkowski

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

555

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 września 1939 r.

o zakazie przywozu i wywozu towarów.

Na podstawie art. 3 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) oraz na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przywóz do polskiego obszaru celnego oraz wywóz z polskiego obszaru celnego wszelkich towarów jest zabroniony.

§ 2. Upoważnia się Ministra Przemysłu i Handlu do zezwalania na przywóz i wywóz wszelkich towarów objętych zakazem przywozu i wywozu oraz do ustalania szczególnych warunków na jakich zezwolenia te będą wydawane z zachowaniem postanowień § 3 rozporządzenia niniejszego.

§ 3. 1. Pozwolenia na przywóz oraz pozwolenia na wywóz wszelkich towarów objętych zakazem przywozu i wywozu będą wydawane wyznaczonym firmom. Wykaz tych firm oraz zasady ich działalności ustali Minister Przemysłu i Handlu. Pozwolenia na przywóz i pozwolenia na wywóz mogą być wydawane również instytucjom rządowym, samorządowym, ubezpieczeń społecznych oraz przedsiębiorstwom państwowym.

2. Minister Przemysłu i Handlu może w drodze obwieszczeń udzielać powszechnych zezwoleń na przywóz i wywóz niektórych towarów w określonym czasie lub do odwołania.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy towarów:

1) dopuszczonych do przywozu i wywozu w małym ruchu granicznym na podstawie generalnych zezwoleń Ministra Przemysłu i Handlu,

2) stanowiących używane zwykle w handlu wewnętrzne jak i zewnętrzne opakowania, które są wolne od cła.

§ 5. Ustanawia się przy Ministrze Przemysłu i Handlu Komitet Główny Obrotu Towarowego z Zagranicą, który pełnić będzie funkcje doradcze i opiniodawcze w zakresie obrotu towarowego z zagranicą.

§ 6. Przewodniczącemu Komitetu Głównego Obrotu Towarowego z Zagranicą oraz jednego członka pełniącego obowiązki zastępcy przewodniczącego powołuje Minister Przemysłu i Handlu. Po jednym członku Komitetu i jednym zastępcy powołują Ministrowie: Spraw Wojskowych, Spraw Zagranicznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Komunikacji oraz Prezes Banku Polskiego. Poza tym w skład Komitetu mogą wejść przedstawiciele życia gospodarczego mianowani przez Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 7. Pozostają bez zmiany szczególne przepisy o udzielaniu zezwoleń na przywóz i wywóz towarów określonego rodzaju.

§ 8. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.